

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013200133
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013200133.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: Agro Čelovce, s.r.o., so sídlom 77 Čelovce, IČO: 36 621 269, zastúpený: Advokátska kancelária Laššák, s.r.o., so sídlom Rudlovská cesta 33, Banská Bystrica, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie, Karloveská 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3397001312/8791-33584/25/2012/Ant zo dňa 23. novembra 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/12/2013 - 74 zo dňa 18. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/12/2013-74 zo dňa 18. septembra 2013 v časti tak, že m e n í rozhodnutie žalovaného č. 3397001312/8791-33584/25/2012/Ant zo dňa 23. novembra 2012 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorátu životného prostredia Banská Bystrica č.3397301912/7684-24785/Huť zo dňa 06.09.2012 vo výroku o výške uloženej pokuty tak, že žalobcovi u k l a d á sankciu - pokutu vo výške 5 500,- €.

Vo zvyšnej časti rozsudok Krajského súdu v Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/12/2013-74 zo dňa 18. septembra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3397001312/8791-33584/25/2012/Ant zo dňa 23. novembra 2012 a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Banská Bystrica č. 33 973 019 12/7684-24 785/Huť zo dňa 06.09.2012, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 11.000 € za protiprávne

konanie, ktorého sa žalobca dopustil tým, že objednal výrub drevín bez súhlasu orgánu ochrany prírody, v rozpore s § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z., čím spáchal iný správny delikt podľa § 90 ods. 3 písm. l/ zákona č. 543/2002 Z.z. zákon o ochrane prírody a krajiny (ďalej len zákon č. 543/2002 Z.z.)

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalovaný postupoval správne, keď na daný prípad aplikoval zákon č. 543/2002 Z.z., pričom nie je možné prihliadať na predchádzajúcu, dnes už neplatnú právnu úpravu, hoci na ňu odkazuje právna norma v poznámke pod čiarou. Nemožno vykladať ustanovenie § 1 ods. 3 písm. a/ a b/ zákona č. 543/2002 Z.z. izolovane od ostatných ustanovení tohto zákona. Z viacerých ustanovení predmetného zákona možno vyvodíť, že pod režim ochrany spadajú aj ovocné dreviny. V podrobnostiach súd poukázal na argumentáciu žalovaného vo vyjadrení a poznamenal, že v zmysle rozhodovacej praxe súdov nie je nedostatkom odôvodnenia rozhodnutia, ak sa súd stotožní s právnymi závermi žalovaného, pričom súd môže prevziať argumentáciu žalovaného, ak je právny názor súdu zhodný s právnym názorom žalovaného, podľa ktorého by nemala byť dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu skutočnosť, že odôvodnenie by malo byť obsiahlejšie, či prepracovanejšie, ak súd prisvedčí argumentáciu účastníka. Uviedol, že prvostupňový správny orgán náležite popísal skutkové zistenia, podklady, z ktorých dospel k skutkovému záveru a súd sa nestotožnil so žalobnou námietkou, že sa jedná o nedostatočne zistený skutkový stav veci. Ani rozpory v popise skutkového stavu nie sú také, ktoré by mali znamenať nepreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť rozhodnutia. Naopak v popise zistení pri kontrole z obsahu protokolu z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že ústavný skutkový stav korešponduje s podkladmi rozhodnutia a odôvodňoval vydať napadnuté rozhodnutie o uložení predmetnej sankcie. Správny orgán sa v rozhodnutí náležite vysporiadal s popisom stavu, odôvodnil ako postupoval pri vyčíslení spoločenskej hodnoty drevín a prečo nemohol použiť ďalšie koeficienty, pričom žalobca pri fyzickom prepočítavaní vyrúbaných drevín voči počtu nenamietal. Nepovažoval za opodstatnenú žalobnú námietku, v zmysle ktorej z nájomných zmlúv vyplýva súhlas - oprávnenie na výrub drevín. Mal za to, že žalovaný správne vyhodnotil obsah nájomných zmlúv, z ktorých možnosť výrubu drevín na základe súhlasu vlastníka nevyplýva. To, že nájomca má povinnosť v záujme udržiavania pozemku v stave spôsobilom na dosiahnutie poľnohospodárskeho účelu, nenahrádza súhlas vlastníka na výrub drevín, keby aj sa malo tým predchádzať výskytu a šíreniu burín na neobrábaných pozemkoch, naviac keď súhlas vlastníka musí byť daný jednoznačne a je základnou podmienkou preto, aby orgánom ochrany prírody mohol byť daný súhlas k výrubu drevín. Za neopodstatnenú považoval žalobnú námietku, že žalovaný nesprávne dospel k záveru, že žalobca si bol vedomý skutočnosti, že povolenie na výrub stromov musí zabezpečiť, pričom túto povinnosť nesplnil, čo žalovaný vyvodzoval z obsahu zmluvy o dielo, ktorú žalobca uzatvoril so spoločnosťou BIOPALIVÁ, spol. s r.o., kde s názorom žalovaného konštatoval, že ak žalobca ako účastník zmluvy nesúhlasil s dojednaním v zmluve, že zabezpečí potrebné povolenie na výrub stromov, nemusel v takomto znení zmluvu podpísať, resp. mohol trvať na zmene zmluvy a pokiaľ došlo k podpísaniu zmluvy v tomto znení, zmluva ho zaväzuje v zmysle zásady zmluvy sa plnia. Ďalej nevyhovel požiadavke žalobcu na zníženie výšky pokuty, keď konštatoval, že rozhodnutie o výške pokuty je rozhodnutím správneho orgánu na základe povolennej správnej úvahy, správneho uváženia. Konštatoval, že žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia sa zaoberal vyhodnotením závažnosti správneho deliktu, spôsobu jeho spáchania, jeho následkom a okolnostiam za ktorých bol spáchaný v zmysle § 91 ods. 1 zák. č. 543/2002 Z.z. a zohľadnil konkrétne okolnosti svedčiacie v prospech ako aj v neprospech žalobcu, pričom svoje rozhodnutie a úvahu ako sa uberal pri rozhodovaní výške uloženej pokute náležite zdôvodnil. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP., keď žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 07.11.2013 čl. 81 spisu, ktoré na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/12/2013-82 zo dňa 14. novembra 2013 - výzvy podľa § 43 a § 209 ods. 1 OSP doplnil dôvodmi odvolania v písomnom podaní zo dňa 28.11.2013 čl. 84 spisu. V dôvodoch odvolania uviedol, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Má za to, že aplikácia zákona č. 543/2002 Z.z. na prejednávajúcu vec a to na základe ust. § 1 ods. 3 písm. b/ a podporne písm. a/ zák. č. 543/2002 je vo veci vylúčená, keď ust. § 1 ods. 1 tejto normy uvádza, že zákon č. 543/2002 Z.z. sa nevzťahuje na ochranu

„hospodársky významných druhov a rodov rastlín a zvierat“, ktorých pojem nie je zákonom ani právnym poriadkom SR v súčasnosti definovaný. Poukázal na jazykovú a historickú metódu interpretácie tohto slovného spojenia a na následné vzájomné súvislosti zhodnotené použitím systematickej metódy interpretácie a zmyslu. Poukázal na slovník súčasného slovenského jazyka, ktorý definuje pojem „druh“ z hľadiska biologického ako „základnú jednotku používanú pri systematike živých organizmov“ a na to, že zákonná úprava § 3 ods. 1 písm. b/ zák. č. 543/2002 Z.z. nehovorí o každom alebo akomkoľvek druhu rastlín, ale len o „hospodársky významných druhov rastlín“ t.j. takých, ktoré sú významné pre hospodárstvo a poľnohospodárstvo. Jazykovým výkladom dospel k záveru, že tie druhy a rody rastlín a zvierat, ktoré sú pre človeka hospodársky a poľnohospodársky významné, nepoužívajú ochranu zákona č. 543/2002 Z.z.. Definícia uvedeného pojmu sa nachádza vo vyhláške Federálneho ministerstva poľnohospodárstva výživy zo dňa 20. novembra 1989 pod. č. 134/1989 Zb., ktorou sa vydáva zoznam hospodársky významných druhov a rodov rastlín a zvierat, kde podľa § 1 uvedenej vyhlášky sa za hospodársky významný druh rastlín považuje aj jablň a čerešňa, ako i na predchádzajúci zákon o ochrane prírody a krajiny č. 287/1994 Z.z., ktorý v § 2 ods. 4 písm. b/ identicky ako zákon č. 543/2002 Z.z. vylučoval jeho aplikáciu na ochranu hospodársky významných druhov a rodov rastlín a zvierat a dokonca odkazoval na ust. vyhlášky 134/1989 Zb. v danom čase obsahujúcej aj ust. § 1.

Odvolateľ tvrdil, že vyrúbané jablone a čerešne, ktorých vyrúbanie objednal, spadajú do kategórie „hospodársky významných druhov a rodov rastlín a zvierat“ s právnym následkom, že vo vzťahu k nim nie je žalobca viazaný povinnosťami upravenými v zákone č. 543/2002 Z.z., preto sa ani nemohol dopustiť správneho deliktu podľa § 90 ods. 3 zák. č. 543/2002 Z.z.. Ďalej tvrdil, že nájomné zmluvy výslovne neupravujú prípadné výrubu drevín na prenajatých pozemkoch, avšak oprávnenie na výrub drevín z nájomných zmlúv vyplýva, nakoľko ide o zmluvný typ nájomnej zmluvy na nájom pôdy na poľnohospodárske účely, ktorý podlieha režimu zák. č. 504/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa § 3 tohto zákona sa pozemok má udržiavať v stave spôsobilom na dosiahnutie účelu; poľnohospodársky účel je definovaný odkazom na zák. č. 220/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, a každý vlastník poľnohospodárskej pôdy alebo nájomca a správca poľnohospodárskej pôdy je povinný vykonávať agrotechnické opatrenia zamerané na ochranu a zachovanie kvalitatívnych vlastností a funkcií poľnohospodárskej pôdy a na ochranu pred jej poškodením a degradáciou, predchádzať výskytu a šíreniu burín na neobrábaných pozemkoch, zabezpečiť užívanie poľnohospodárskej pôdy tak, aby nebola ohrozená ekologická stabilita územia a bola zachovaná funkčná spätosť prírodných procesov v krajinnom prostredí a usporiadať a zosúladiť poľnohospodársky druh pozemku s jeho evidenciou v katastri nehnuteľností s poukazom na § 3 ods. 1 písm. a/ - d/ zák. č. 220/2004 Z.z., a tvrdil, že na výrub posudzovaných drevín nebolo potrebné povolenie, preto ani o ne nežiadal a nemožno hovoriť o porušení zmluvných a zákonných povinností. Poukazoval na nedostatočne zistený skutkový stav veci, keď žalovaný neuvádzal ani presný počet vyrúbaných drevín a nezohľadnil pri rozhodovaní skutočnosť, že žalobca z výrubu nemal žiaden prospech.

III.

Žalovaný vo svojej replike k odvolaniu žalobcu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že sa pridrižiava svojho stanoviska k žalobe č. 193-5595/25/2013/Ant z 01.03.2013, v ktorom sa vyjadril k námietke týkajúcej sa aplikácie zákona č. 543/2002 Z.z. ako aj k ostatným žalobným námietkam.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a potom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk rozsudok

verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 OSP).

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z., tento zákon sa nevzťahuje na ochranu

- a) poľnohospodárskych plodín a kultúr,
- b) hospodársky významných druhov a rodov rastlín a zvierat,
- c) rastlinných a živočíšnych škodcov vonkajšej a vnútornej karantény
- d) rastlinných a živočíšnych pôvodcov nákaz a ochorení ľudí a zvierat.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z., na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Súhlas na výrub dreviny sa môže v odôvodnených prípadoch vydať len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka a so súhlasom vlastníka alebo správcu, prípadne nájomcu, ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej zmluvy, pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľom nie je jeho vlastník (správca, nájomca) a po vyznačení dreviny určenej na výrub.

Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z.z., súhlas na výrub dreviny sa nevyžaduje

- a) na stromy s obvodom kmeňa do 40 cm, meraným vo výške 130 cm nad zemou, a krovité porasty s výmerou do 10 m² alebo
- b) pri obnove produkčných ovocných drevín, ak sa výsadba nových ovocných drevín uskutoční do šiestich mesiacov odo dňa výrubu, alebo
- c) pri bezprostrednom ohrození zdravia alebo života človeka, alebo značnej škody na majetku, alebo
- d) ak oprávnenie alebo povinnosť výrubu vyplýva z osobitných predpisov, alebo
- e) na územiach so štvrtým alebo piatym stupňom ochrany, kde je výrub drevín zakázaný [§ 15 ods. 1 písm. e) a § 16 ods. 1 písm. a)], alebo
- f) ak je výrub preukázateľne nevyhnutný na zabezpečenie starostlivosti o osobitne chránenú časť prírody a krajiny a ak výrub vykonáva alebo obstaráva organizácia ochrany prírody, alebo
- g) na stromy s obvodom kmeňa do 80 cm, meraným vo výške 130 cm nad zemou, ak rastú v súkromných záhradách a záhradkárske osadách.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z., na účely tohto zákona sa považuje za písm. m/ drevinu rastúcu mimo lesa (ďalej len drevina) strom alebo ker vrátane jeho koreňovej sústavy rastúce jednotlivo alebo v skupinách mimo lesného pôdneho fondu.

Podľa § 90 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z., pokutu do 33 193,91 eura a prepadnutie veci môže orgán ochrany prírody uložiť podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá sa dopustí protiprávneho konania tým, že písm. l/ vyrúbe, objedná výrub alebo dá pokyn na výrub dreviny (§ 47 ods. 3) alebo chráneného stromu (§ 49 ods. 3) alebo ho ošetrí (§ 49 ods. 3) bez súhlasu orgánu ochrany prírody.

Podľa § 219 ods. 1 OSP Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že krajský súd sa v dôvodoch rozsudku nevysporiadal dostatočne s námietkou žalobcu o neaplikovateľnosti zákona č. 543/2002 Z.z. na prejednávajúcu vec. Poukazuje na dôvody rozhodnutia krajského súdu k tejto námietke žalobcu (str. 8, štvrtý a piaty odsek) a na podporu záverov krajského súdu zdôrazňuje:

Účelom zákona č. 543/2002 Z.z. je upraviť pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí, ako aj práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny s cieľom prispieť k zachovaniu rozmanitosti podmienok a foriem života na Zemi, utvárať podmienky na trvalé udržiavanie, obnovovanie a racionálne využívanie prírodných zdrojov, záchranu prírodného dedičstva, charakteristického vzhľadu krajiny a na dosiahnutie a udržanie ekologickej stability (§ 1 ods. 1).

Strom - je rastová forma cievnatých rastlín. Zaraďuje sa medzi dreviny, čiže rastliny s trvácimi drevnatými stonkami a obnovovacími púčikmi umiestnenými nad vrcholom pôdy. Stonky stromov sú celé drevnaté a od krov sa líšia tým, že sa rozkonárujú už v určitej výške nad povrchom pôdy.

Treba konštatovať, že vyrúbané čerešne a jablone boli stromy a sú považované za dreviny rastúce mimo lesa, čo v konaní nebolo sporné.

Právna úprava zákona č. 543/2002 Z.z. (v účinnom znení v čase, kedy sa predmetný skutok stal - jún a júl 2012) v § 1 ods. 3 vymedzovala, že na hospodárske významné druhy a rody rastlín a zvierat sa úprava nevzťahuje (v norme je odkaz pod čiarou na zákon č. 132/1989 Zb. o ochrane práv k novým odrodám rastlín a plemenám zvierat, ktorý platil do 31.05.2009 a s účinnosťou od 01.06.2009 bol zákonom č. 202/2009 Z.z. zrušený). Právna úprava, ktorá platila do 31.12.1997 do zoznamu hospodársky významných druhov a rodov rastlín zahrňovala aj jablňu a čerešňu (vyhláška Federálneho ministerstva poľnohospodárstva a výživy č. 134/1989 Zb., ktorou sa vydáva zoznam hospodársky významných druhov a rodov rastlín a zvierat.). Právna úprava platná a účinná v čase, keď sa predmetný skutok stal, nevymedzovala za hospodársky významné druhy a rody rastlín a zvierat - jablone a čerešne.

Vo vyhláške Ministerstva životného prostredia č. 24/2003 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z.z. sú upravené podrobnosti o podmienkach a vydávaní súhlasu na výrub drevín § 17 a prílohou č. 33 vyhlášky je zoznam drevín (časť A), kde sú medzi drevinami uvedené aj jablňu a čerešňa, z hľadiska vzrastovej charakteristiky sú dreviny rozdelené na strom, ker a lianu.

Pre účely zákona č. 543/2002 Z.z. zákonodarcu v § 2 ods. 2 písm. m/ definoval pojem drevina rastúca mimo lesa (ďalej len drevina) ako strom alebo ker vrátane jeho koreňovej sústavy rastúci jednotlivo alebo v skupinách mimo lesného pôdneho fondu.

Podľa odvolacieho súdu úprava postupu pri výrube drevín typu jablňu a čerešňa, rastúcich, mimo lesa bola komplexne upravená v zákone č. 543/2002 Z.z.. V prejednáwanej veci nebolo možné na vec aplikovať skoršiu právnu úpravu, na ktorú poukazoval žalobca z dôvodu jej neúčinnosti v čase skutku. Právna úprava v rozhodujúcom čase pojem „hospodársky významné druhy a rody rastlín“ nedefinovala. Zákon č. 543/2002 Z.z. komplexne, podľa názoru odvolacieho súdu, upravuje postup pri výrube drevín rastúcich mimo lesa ako aj skutkové podstaty iných správnych deliktov súvisiacich s porušením povinností upravených týmto zákonom týkajúcich sa výrubu drevín.

Potom záver správneho orgánu, ktorý konštatoval porušenie § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. ako aj postup správnych orgánov v súlade s § 90 ods. 3 písm. l/ zákona č. 543/2002 Z.z. bol v súlade so zákonom.

Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že rozhodnutie žalovaného je vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Poukazuje na dôvody rozsudku krajského súdu v tejto časti. Naviac žalobca ani neozrejmil, o ktoré „opomenuté skutkové zistenia“ sa má jednať, ani nepreukázal vplyv týchto konkrétnych skutkových zistení na rozhodnutie žalovaného.

Senát najvyššieho súdu nemohol akceptovať ani tvrdenie žalobcu, že v rozhodnutí žalovaného sa neuvádza presný počet vyrúbaných stromov. Konanie žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu tvorí jeden celok, jedná sa o dvojinstančné konanie. Správny orgán prvého stupňa vo výroku rozhodnutia uviedol okrem iných údajov aj presný počet vyrúbaných jabloní (315 ks) a čerešní (340 ks). Žalovaný ako odvolací orgán bol kompetentný rozhodnúť len spôsobom v súlade s ust. § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. v spojení s § 81 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. a v súlade s týmito zákonmi ustanoveniami aj rozhodol, pričom výrok prvostupňového správneho rozhodnutia je určitý, zrozumiteľný, teda súladný so zákonom.

Skutková podstata správneho deliktu podľa § 90 ods. 3 písm. l/ zákona č. 543/2002 Z.z. sa viaže k skutkovej okolnosti výrubu drevín rastúcich mimo lesa bez súhlasu orgánu ochrany prírody.

V správnom konaní bolo preukázané naplnenie uvedenej skutkovej podstaty správneho deliktu. Pre posúdenie protiprávneho konania žalobcu v preskúmvanej veci je irelevantné, či z výrubu stromov mal

alebo nemal prospech. Uvedené skutočnosti podľa odvolacieho súdu nemôžu byť zohľadňované ani pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty, pretože § 91 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. upravuje podmienky, na ktoré je povinný správny orgán prihliadať pri určení výšky pokuty. Uvedenú skutočnosť nemožno subsumovať pod pojem závažnosť, spôsob spáchania správneho deliktu a jeho následky vrátane vzniknutej ujmy, rozsah a mieru hrozacej ujmy alebo spoločenskej hodnoty. Uvedená skutková okolnosť podľa odvolacieho súdu nemôže byť ani vyhodnotená podľa kritérií upravených v § 91 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z.

Žalobca o súhlas s výrubom drevín príslušný orgán ochrany prírody nepožiadala, preto je bezpredmetné sa zaoberať, či v súlade s § 47 ods. 3 druhá veta zákona č. 543/2002 Z.z. bol potrebný aj súhlas vlastníka, správcu, prípadne nájomcu pozemku na ktorom bol výrub realizovaný a či žalobcovi z nájomnej zmluvy vyplýva oprávnenie na výrub drevín.

Súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v podanej žalobe. Skutkový stav zistený prvostupňovým správnym orgánom a žalovaným bol podľa názoru senátu odvolacieho súdu dostatočne preukázaný a v rozhodnutiach náležite odôvodnený.

Odvolací súd zistil, že v čase rozhodovania o odvolaní proti rozsudku krajského súdu je účinné znenie zákona č. 543/2003 Z.z. (účinnosť nadobudlo dňa 01.01.2014), ktoré v § 47 ods. 4 písm. c/ upravuje, že súhlas na výrub drevín sa nevyžaduje na dreviny rastúce v ovocných sadoch a záhradách. Z administratívneho spisu bolo podľa názoru najvyššieho súdu preukázané, že vyrúbané dreviny (jablone a čerešne) sa nachádzali v ovocnom sade. S účinnosťou od 01.01.2014 na výrub takýchto drevín sa nevyžaduje podľa zákona č. 543/2002 Z.z. súhlas príslušného orgánu ochrany prírody.

S poukazom na ustanovenie § 250j ods. 5 O.s.p. ak súd na základe vykonaného dokazovania (na podklade administratívneho a súdneho spisu) dospel k záveru, že o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán, môže rozhodnúť o uložení sankcie sám. Uvedené ustanovenie zákona sa vzťahuje aj na odvolacie konanie (§ 246c, § 211 ods. 2 O.s.p.).

V danom prípade odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dôvodne zamietol podanú žalobu v časti uplatneného základu - kvalifikácie skutku, keďže žalobca porušil povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zákona č. 543/2002 Z.z. v čase, kedy sa predmetný skutok stal. Najvyšší súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici v tejto časti potvrdil (§ 219 ods. 1 a 2 OSP).

Odvolací súd vzhľadom na požiadavku hospodárnosti konania nevidel dôvod na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu, pretože skutkový stav považoval za dostatočne zistený a samotné právne posúdenie veci čo do kvalifikácie sankcionovaného konania nebolo materiálne nesprávne. S poukazom na účinnú právnu úpravu, aplikujúc zásady administratívneho trestania, súd výrok o výške uloženej pokuty v rámci rozhodovania v plnej jurisdikcii napravil sám odvolací súd zmenou výroku rozhodnutia správneho orgánu len v časti výšky uloženej sankcie (§ 250j ods. 5 O.s.p. a § 250ja ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 90 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z., právna úprava účinná od 01.01.2014 v prípade výrubu drevín bez súhlasu príslušného orgánu (mimo drevín na ktorých výrub sa súhlas nevyžaduje § 47 ods. 4 zákona 543/2002 Z.z.), určuje rozpätie výšky pokuty do 33.193,91 € (rovnako, ako aj v čase rozhodovania správnych orgánov a krajského súdu).

Odvolací súd bol povinný pri rozhodovaní zohľadniť právnu úpravu účinnú v čase jeho rozhodovania, vychádzal zo skutočnosti, že aktuálna právna úprava v prípade výrubu posudzovaných drevín je pre žalobcu priaznivejšia než právna úprava účinná v čase, kedy sa skutok stal a aj v čase rozhodovania krajského súdu.

Preto aplikujúc moderačné právo, zmenil odvolací súd napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu vo výroku o uložení výšky pokuty a pokutu uložil v spodnej hranici jej zákonného rozpätia, ktoré zákon pri ukladaní pokút upravuje, čo je v konečnom dôsledku pre

postavenie žalobcu priaznivejšie a zohľadňuje aj existenciu súčasnej liberálnejšej úpravy pri výrube drevín postupom podľa zákona č. 543/2002 Z.z. Postup odvolacieho súdu je v súlade so Zasadou 2 bod 2. odporúčania Výboru ministrov Rady Európy č. R (91) pre členské štáty Rady Európy o správnych sankciách (schválené Výborom ministrov dňa 13.02.1991 na 452. zasadnutí zástupcov ministrov), podľa ktorej „ak po spáchaní činu nadobudli účinnosť menej represívne sankcie, mali by sa uplatniť tak, aby to bolo výhodné pre osobu, o uložení sankcie proti ktorej správny orgán rozhoduje.“

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v danom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny, podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil, iba v časti výšky uloženej pokuty ho zmenil, ako aj zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu v časti výšky uloženej sankcie - pokuty z 11.000 € na 5.500 €.

Rozhodnutie krajského súdu v čase jeho vyhlásenia bolo zákonné, z tohto dôvodu odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj jeho výrok o náhrade trov konania. Senát odvolacieho súdu je však názoru, že krajský súd pokiaľ odkazuje na judikatúru súdov, by sa mal predovšetkým odvolávať na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a ESLP prípadne, ak aplikuje únie právo na judikatúru SD EÚ. K zmene časti napadnutého rozsudku, ako odvolací súd konštatuje vyššie, došlo z dôvodu zmeny právnej úpravy, ktorá je pre žalobcu priaznivejšia, keďže skutok, ktorého sa žalobca dopustil, s účinnosťou od 01.01.2014 už nie je iným správnym deliktom.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keď dôvod zmeny časti rozsudku krajského súdu z obsahu odvolania žalobcu nevyplýval a v ďalšom žalobca nemal v odvolacom konaní úspech.

Senát rozhodol pomerom hlasov v pomere 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.